

โมเดลปัจจัยการบริหารเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานของนักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออก

A CAUSAL ADMINISTRATIVE FACTORS MODEL INFLUENCING ORDINARY NATIONAL EDUCATIONAL TEST SCORES OF STUDENTS IN PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICES IN THE EASTERN REGION

ปาริชาติ เวเบอร์

นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
E-mail : paripari5552@hotmail.co.th

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภารดี อนันต์นาวิ

หัวหน้าภาควิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
E-mail : paradee.anan@gmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาปัจจัยการบริหารเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานของนักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออก (2) เพื่อพัฒนาและตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (3) เพื่อตรวจสอบความเป็นไปได้ของการนำโมเดลดังกล่าวไปใช้ในการปฏิบัติโดยผู้เชี่ยวชาญ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นครูวิชาการโรงเรียนระดับประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออก จำนวน 720 คน ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานด้วยสถิติบรรยาย ส่วนการพัฒนารูปแบบและตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของโมเดลใช้โปรแกรม LISREL และตรวจสอบความเป็นไปได้ในการนำโมเดลไปใช้ ด้วยการอภิปรายกลุ่มสนทนาแบบเจาะจงโดยผู้เชี่ยวชาญ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานของนักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออก ประกอบด้วย ภาวะผู้นำทางวิชาการ พฤติกรรมการบริหาร ความผูกพันต่อองค์กรของครู ความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ปัจจัยที่มีอิทธิพลโดยรวมสูงสุด คือภาวะผู้นำทางวิชาการ ปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรง คือภาวะผู้นำทางวิชาการและ ความผูกพันต่อองค์กรของครู โดยร่วมกันทำนายผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานของนักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกได้ร้อยละ 43 ปัจจัยที่มีอิทธิพลทางอ้อม ได้แก่ พฤติกรรมการบริหาร ความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และโมเดลดังกล่าวมีความกลมกลืนสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในระดับดี ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นว่ามีโมเดลมีความเหมาะสมสามารถนำไปใช้ได้

คำสำคัญ : ปัจจัยการบริหารเชิงสาเหตุ ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ

ABSTRACT

The objectives of this study were to (1) determine the administrative factors that influence the ordinary national educational test scores of students in schools under primary education service area offices in the Eastern region; (2) to develop and validate the concordance of the causal administrative factors model with empirical data; (3) to validate the feasibility of implementing the causal administrative factors model by the experts. The sample, derived by stratified random sampling, consisted of 720 academic teachers in primary schools under the primary education service area offices in the Eastern Region. The employed research instrument was a set of 5-scale rating questionnaire. Basic data were analyzed using descriptive statistics, while LISREL Program was used for verification of construct validity of the model. The feasibility of the model implementation was examined using focus group discussion by experts.

The results indicated that the factors influencing ordinary national educational test scores of students in schools under primary education service area offices in the Eastern Region comprised instructional leadership, administrative behavior, teachers' organizational commitment, being a learning organization of the school, and learner-centered instructional management. The factor having the highest overall influence was the instructional leadership. The factors that had direct influence were instructional leadership and teachers' organizational commitment. They could be combined to predict students' ordinary national educational test scores by 43 percent. The factors that had indirect influence were the administrative behavior, being a learning organization of the school, and learner-centered instructional management. The developed model conformed to empirical data at the good level. Also, the experts concluded that the model was appropriate and feasible for implementation.

KEYWORDS : Causal administrative factors model, Ordinary national educational test score

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

แม้จะมีการปฏิรูปการศึกษา มีกฎหมาย เพื่อพัฒนาการศึกษา มีแผนการศึกษาแห่งชาติที่กำหนดเป้าหมายหลักในการพัฒนาคุณภาพของนักเรียนให้เป็นคนดี คนเก่ง มีความสุข และมีการดำเนินการปฏิรูปการศึกษาอย่างต่อเนื่อง แต่คุณภาพของนักเรียนยังไม่เป็นที่น่าพอใจ โดยสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2552) ได้สรุปสภาพปัญหาและประเด็นที่ต้องพัฒนาเร่งด่วนพบว่า คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาหลักมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ 50 คุณภาพผู้เรียนยังไม่น่าพึงพอใจ นักเรียนส่วนใหญ่มีความรู้ต่ำกว่ามาตรฐานความรู้ เมื่อพิจารณาผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในภาคตะวันออก

ปีการศึกษา 2557 ที่ประเมินโดยสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (2559) มีคะแนนเฉลี่ยในกลุ่มวิชาหลักไม่ถึงร้อยละ 50 โดยมีคะแนนเฉลี่ยในวิชาภาษาไทย 45.65 คณิตศาสตร์ 38.83 วิทยาศาสตร์ 42.50 ภาษาอังกฤษ 35.82 สังคม 50.61 สะท้อนให้เห็นว่า การจัดการศึกษาที่ผ่านมาในภาคตะวันออก ยังไม่ประสบความสำเร็จ

กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดแนวทางต่างๆ ในการปฏิรูปการศึกษาเพื่อยกระดับผลการเรียนของนักเรียน โดยกำหนดให้ครูจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) สนับสนุนให้สถานศึกษาปรับตัวสู่ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ โดยมีแนวคิดว่าการพัฒนาสถานศึกษาให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ จะเปลี่ยนแปลง

นักเรียน ครู ผู้บริหาร รวมถึงโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง และหัวใจของการพัฒนาการเรียนรู้ให้ดีขึ้นอยู่ที่การทำงานของครู (วิจารณ์ พานิช, 2555) ผู้บริหารเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาสถานศึกษาให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ เพื่อนำไปสู่การบรรลุตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษา (สิทธิพร นิยมศรีสมศักดิ์, 2555) ภาวะผู้นำทางวิชาการและพฤติกรรมของผู้บริหารจึงมีส่วนสำคัญในการดำเนินงานต่างๆ ของสถานศึกษา นอกจากนี้ความผูกพันต่อองค์กรของครู นับเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่สำคัญ Miller et al. (2010) ได้ศึกษาพบว่าภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา เป็นสิ่งส่งเสริมบรรยากาศในการทำงานร่วมกันของครู สร้างความพึงพอใจในการทำงานของครูและมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

จากแนวทางการปฏิรูปการศึกษา แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงนำมาสร้างเป็นโมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้น เพื่อศึกษาว่าปัจจัยต่างๆ นั้นมีอิทธิพลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือหรือไม่ มีรูปแบบอย่างไร เนื่องจากมีการดำเนินงานตามแนวทางดังกล่าวมาเป็นระยะเวลานาน แต่ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานยังคงต่ำกว่ามาตรฐาน ซึ่งข้อค้นพบจากการศึกษาในครั้งนี้จะช่วยให้โรงเรียน และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำข้อมูลไปใช้เป็นกรอบกำหนดนโยบายในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้นตามเป้าหมายได้ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยการบริหารเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานของนักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2. เพื่อพัฒนาโมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยการบริหารเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานของนักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือและตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์

3. เพื่อตรวจสอบความเป็นไปได้ของโมเดลปัจจัยการบริหารเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานของนักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือในการนำไปใช้ในการปฏิบัติ

กรอบแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การคัดเลือกตัวแปรและกำหนดความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของตัวแปรในโมเดลพัฒนามาจากหลายแนวคิด ได้แก่ จากแนวทางการปฏิรูปการศึกษาที่กำหนดให้ครูจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (2554) ได้กำหนดเป็นเกณฑ์ในการประเมินคุณภาพการสอนของครู การกำหนดให้สถานศึกษาพัฒนาสู่ ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ตามแนวคิดของ Senge (1990) โดยมีแนวคิดว่าการพัฒนาสถานศึกษาให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้เป็นหัวใจของการปฏิรูปสถานศึกษาที่เปลี่ยนสภาพเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ จะเปลี่ยนแปลงครู นักเรียนผู้บริหาร โดยมีเป้าหมายหลักที่ผลการเรียนรู้ของนักเรียน (วิจารณ์ พานิช, 2555) งานวิจัยของ Miller et al. (2010) ที่พบว่าภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา เป็นสิ่งส่งเสริมการร่วมมือกันในการทำงานเพื่อความพึงพอใจของครูและส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน งานวิจัยของ Diya, Geert and Martin (2015) ที่พบว่า ภาวะผู้นำ บริรยากาศโรงเรียน มีผลต่อความพึงพอใจในการทำงานและความผูกพันต่อองค์กรของครู งานวิจัยของ Christensen (1995) ที่ศึกษาพฤติกรรมบริหารที่สอดคล้องกับการปฏิรูปการศึกษา ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความผูกพันต่อองค์กรของครู แนวคิดของ Steers, Mowday and Porter (1979) ในเรื่องความผูกพันต่อองค์กรและงานวิจัยของ พิระเสมพิช (2551) และ Sarah (2016) ที่พบว่า เมื่อครูมีความผูกพันต่อองค์กร ส่งผลให้ครูจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพและส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

แบบแผนของการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้ออกแบบโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสม โดยแบบแผนของการวิจัยที่นำมาใช้คือการวิจัยแบบขั้นตอนเชิงอธิบาย (Explanatory Sequential Design) เป็นการวิจัยที่แบ่งเป็น 2 ขั้นตอน ช่วงแรกเป็นการวิจัยเชิงปริมาณเพื่อตอบปัญหาการวิจัยและต่อด้วยการวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อช่วยในการอธิบายผลให้กระจ่างขึ้น (Creswell, 2013)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ ครูวิชาการโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 1,727 คน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือจำนวน 720 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างเป็น 20 เท่าของตัวแปร ที่ใช้ในการศึกษา (Hair et al, 2006) ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น โดยกำหนดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือซึ่งมี 15 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเป็นชั้น กำหนดจำนวนโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในแต่ละสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาโดยใช้การเทียบอัตราส่วนจากจำนวนโรงเรียนที่มีทั้งหมดในแต่ละสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากับจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ จากนั้นสุ่มอย่างง่ายจากรายชื่อโรงเรียนในแต่ละสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจนครบตามจำนวนกลุ่มตัวอย่าง กำหนดให้ครูวิชาการของโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนละ 1 คน เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เป็นแบบสอบถามปัจจัยการบริหารแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 5 ตอน ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำทางวิชาการ จำนวน 25 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.954 ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการบริหาร จำนวน 54 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.977 ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความผูกพันต่อองค์กรของครู จำนวน 15 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.852 ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา จำนวน 25 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.981 ตอนที่ 5 แบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่

เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จำนวน 40 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.973

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากครูวิชาการโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 720 คน ได้รับแบบสอบถามคืน 609 ฉบับ ตรวจสอบความสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้วิเคราะห์ข้อมูล มีความสมบูรณ์ 605 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 84.03 ของแบบสอบถามที่ส่งไปทั้งหมด

สำหรับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิพนธ์พื้นฐาน ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์ข้อมูลผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิพนธ์พื้นฐานปีการศึกษา 2558 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือจากสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. วิเคราะห์หาค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป
 2. วิเคราะห์หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา
 3. วิเคราะห์ความตรงเชิงโครงสร้าง โดยวิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน
 4. ตรวจสอบความกลมกลืนสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์
 5. ตรวจสอบความเป็นไปได้ของโมเดลในการนำไปใช้ในการปฏิบัติ ด้วยการอภิปรายกลุ่มสนทนาแบบเจาะจง (Focus Group Discussion) โดยผู้เชี่ยวชาญ
- สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปส่วนการพัฒนาและตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของโมเดลใช้โปรแกรม LISREL และตรวจสอบความเป็นไปได้ของโมเดลในการนำไปใช้ในการปฏิบัติด้วยการอภิปรายกลุ่มสนทนาแบบเจาะจงโดยผู้เชี่ยวชาญ

สรุปผลการวิจัย

1. ปัจจัยการบริหารเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิพนธ์พื้นฐานของนักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ประกอบด้วย ภาวะผู้นำทางวิชาการ พฤติกรรมการบริหาร ความผูกพันต่อองค์กรของครู ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา และการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีค่าเฉลี่ยของตัวแปรสังเกตได้อยู่ในช่วง 3.72 ถึง 4.30 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ตัวแปรด้านความทุ่มเท (4.30) รองลงมาคือตัวแปรด้าน ความเชื่อมั่น (4.20) ส่วนตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกัน (3.72) เมื่อพิจารณาองค์ประกอบที่ละตัวแปรแล้ว พบว่า ปัจจัยภาวะผู้นำทางวิชาการ (IL) องค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การส่งเสริมบรรยากาศการเรียนการสอน (3.75) ปัจจัยพฤติกรรมการบริหาร (BEHAVIOR)

องค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การส่งเสริมด้านการเรียนการสอน (4.01) ปัจจัยความผูกพันต่อองค์กรของครู (COMMIT) องค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ความทุ่มเท (4.30) ปัจจัยความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา (LO) องค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การเป็นบุคคลที่รอบรู้ (4.01) ปัจจัยการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (CT) องค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อยู่ (3.90) สำหรับผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแล้ว พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทุกตัวมีนัยสำคัญทางสถิติและตัวแปรสังเกตได้ทุกตัว เป็นองค์ประกอบของตัวแปรแฝง

2. ผลการพัฒนาโมเดลและตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่าโมเดลมีความกลมกลืนสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในระดับดี โดยมีค่า $X^2 = 880.65$ $df = 552$, $P\text{-value} = 0.000$ $RMSEA=0.031$, ค่า $X^2/df = 1.59$ $GFI = 0.93$, $AGFI = 0.91$, $NFI = .98$, $NNFI=0.99$, $CFI=0.99$ โมเดลแสดงดังแผนภาพที่ 1 และมีค่าอิทธิพลต่างๆ แสดงดังตารางที่ 1

จากตารางที่ 1 และแผนภาพที่ 1 อธิบายได้ดังนี้

2.1 ภาวะผู้นำทางวิชาการ มีอิทธิพลทางตรงต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขั้นพื้นฐานของนักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียง และส่งอิทธิพลทางอ้อมผ่านความผูกพันต่อองค์กรของครู ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา ไปยังผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขั้นพื้นฐานของนักเรียน

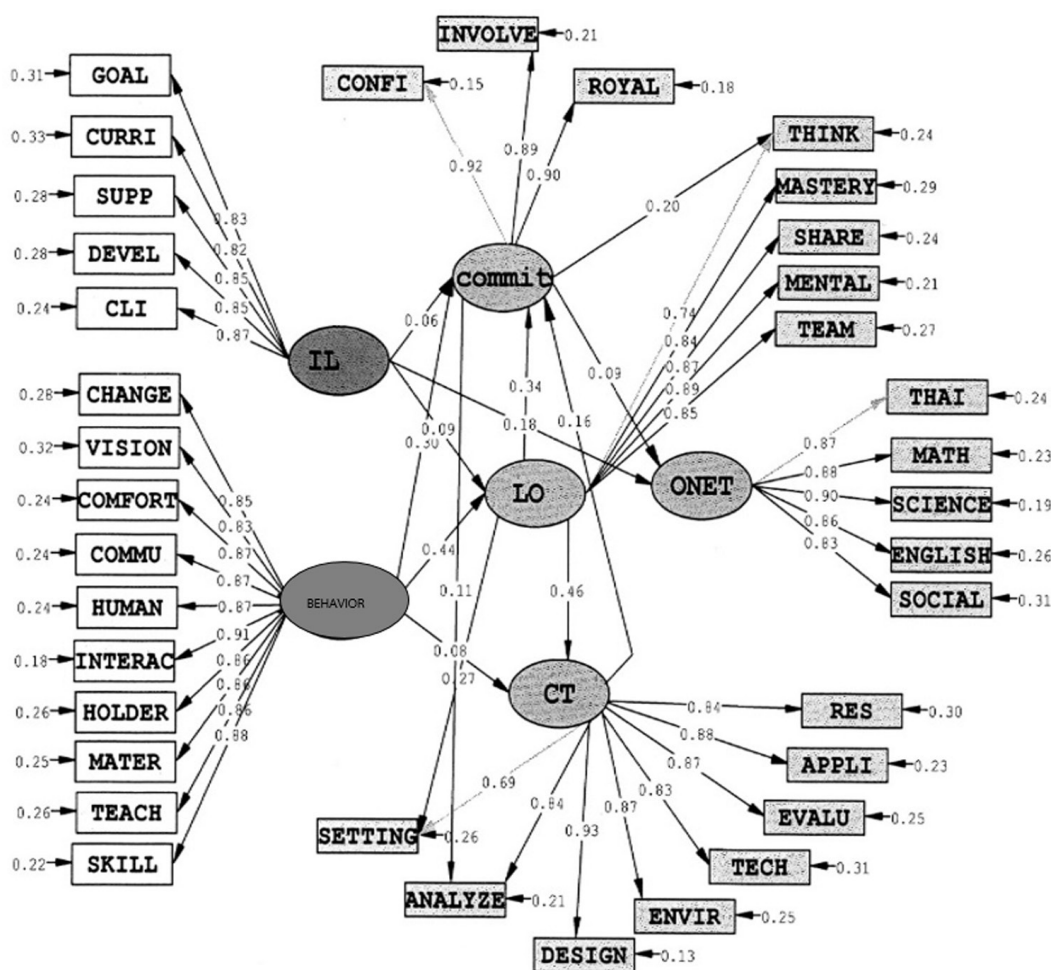
2.2 พฤติกรรมการบริหาร ส่งอิทธิพลทางอ้อมผ่านความผูกพันต่อองค์กรของครู ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ไปยังผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขั้นพื้นฐานของนักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียง

2.3 ความผูกพันต่อองค์กรของครูมีอิทธิพลทางตรงต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขั้นพื้นฐานของ

ตารางที่ 1 ค่าสถิติการวิเคราะห์อิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลรวมของปัจจัยการบริหารเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขั้นพื้นฐานของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียง

ตัวแปรผล →	COMMIT			LO			CT			ONET		
ตัวแปรสาเหตุ ↓	DE	IE	TE	DE	IE	TE	DE	IE	TE	DE	IE	TE
IL	.06	.04	.10	.09	-	.09		.03	.03	.18	.01	.19
BEHAVIOR	.30	.21	.51	.44	-	.44	.08	.16	.24		.04	.04
COMMIT								-		.09		.09
LO	.34	.09	.43		-		.46	-	.46		.04	.04
CT	.16		.16		-			-			.02	.02
R ²	.42			.20			.25			.43		

* $p < .05$ DE= อิทธิพลทางตรง IE = อิทธิพลทางอ้อม TE = อิทธิพลรวม

Chi-Square=880.65, df=552, P-value=0.00000, RMSEA=0.031

$\chi^2/df=1.59$ GFI=0.93 AGFI=0.91 NFI=.98 NNFI=0.99 CFI=0.99

แผนภาพที่ 1 โมเดลปัจจัยการ บริหารเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานของนักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงใต้ที่ปรับให้สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

นักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงใต้

2.4 ความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา ส่งอิทธิพลทางอ้อมผ่านความผูกพันต่อองค์กรของครู การจัดการ การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ไปยังผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานของนักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงใต้

2.5 การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่งอิทธิพลทางอ้อมผ่านความผูกพันต่อองค์กรของครู ไปยังผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานของ

นักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงใต้

3. ผลการตรวจสอบความเป็นไปได้ของโมเดลปัจจัยการบริหารเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานของนักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงใต้ ในการนำไปใช้ในการปฏิบัติ ด้วยการอภิปรายกลุ่มสนทนาแบบเจาะจง (Focus Group Discussion) โดยผู้เชี่ยวชาญ ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นว่าโมเดลดังกล่าว มีความเหมาะสม สามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติได้

อภิปรายผล

1. ปัจจัยภาวะผู้นำทางวิชาการ มีอิทธิพลเชิงบวกในทางตรงต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานของนักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และส่งอิทธิพลทางอ้อมผ่านความผูกพันต่อองค์กรของครู ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา ไปยังผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานของนักเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการ ซึ่งประกอบไปด้วย การกำหนดเป้าหมาย การบริหารหลักสูตรและการสอน การนิเทศการสอน การพัฒนาครูและนักเรียน การส่งเสริมบรรยากาศการเรียนการสอนนั้น เป็นภาวะผู้นำที่มุ่งเน้นทางด้านวิชาการ ซึ่งถือเป็นงานหลักที่สำคัญและเป็นหัวใจหลักของการจัดการศึกษา การที่ผู้บริหารมีการนิเทศติดตาม มีการส่งเสริมให้ครูประเมินผู้เรียนเป็นระยะๆ ตามมาตรฐานการเรียนรู้ แจ้งผลการเรียนรู้ให้นักเรียนรับทราบ ทำให้นักเรียนเกิดกำลังใจในการเรียนรู้ และการที่นักเรียนรู้ข้อบกพร่องของตนเองและนำไปปรับปรุงแก้ไขทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของ Prytula, Noonan and Hellsten (2013) ที่กล่าวว่า ผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำทางวิชาการควรสร้างบรรยากาศและวัฒนธรรมการเรียนรู้ด้วยการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การฝึกอบรมความรู้ ทักษะและการวิจัยในชั้นเรียน เพื่อสร้างวัฒนธรรมครูไปสู่เป้าหมายทางการศึกษาของโรงเรียน เพื่อให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี

2. ปัจจัยพฤติกรรมการบริหารมีอิทธิพลทางอ้อมผ่านความผูกพันต่อองค์กรของครู ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ไปยังผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานของนักเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษานั้น ไม่ได้มีบทบาทต่อตัวนักเรียนโดยตรง ผู้บริหารไม่ได้มีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับนักเรียนโดยตรง เป็นแค่เพียงผู้ที่คอยทำหน้าที่อำนวยความสะดวกในด้านต่างๆ ให้กับครูผู้สอน และผลักดันการจัดการเรียนการสอนให้ไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ พฤติกรรมดังกล่าวเป็นพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับครูทั้งสิ้น ครูจะมีความผูกพันต่อองค์กรมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับพฤติกรรมที่ผู้บริหารแสดงออกต่อครู สอดคล้องกับแนวคิดของ Cotton and Ashley (2003) ที่กล่าวว่า

ผู้บริหารต้องแสดงพฤติกรรมในการส่งเสริมความก้าวหน้าในอาชีพให้กับครูในด้านการเรียนการสอน การส่งเสริมการทำงานร่วมกันกับคณะครู การพัฒนาการนิเทศการสอน ให้การส่งเสริมสนับสนุนและปรับปรุงโครงการใหม่ๆ นำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ สังเกตการสอนในห้องเรียน เหล่านี้ล้วนเป็นพฤติกรรมที่ผู้บริหารปฏิบัติร่วมกับครูโดยตรง ซึ่งจะส่งผลให้ครูจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีคุณภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ดุจฤดี อ้วนคำ (2553) ที่ศึกษาพบว่า ผู้บริหารควรสร้างความเข้าใจกับครูในเรื่องการเปิดโอกาสให้ครูเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการสถานศึกษา มีการพูดคุยปรึกษาหารือแลกเปลี่ยนสิ่งที่ดีย่อกันให้ครูรู้บทบาทหน้าที่ของตนเองอย่างชัดเจน ร่วมคิดร่วมปฏิบัติ สร้างความตระหนักในบทบาทหน้าที่ของความเป็นครู ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้ของผู้บริหารสถานศึกษา จะช่วยสร้างความสัมพันธ์ระหว่างครู ผู้บริหารและสถานศึกษาทำให้ครูเกิดความผูกพันต่อองค์กร และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุชีรา เลิศมณีรัตน์ (2557) ที่พบว่าพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารส่งผลต่อประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

3. ปัจจัยความผูกพันต่อองค์กรของครูมีอิทธิพลทางตรงต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานของนักเรียน และเป็นที่น่าสังเกตว่าปัจจัยอื่นๆ ที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานของนักเรียน ล้วนมีอิทธิพลทางอ้อมผ่านปัจจัย ความผูกพันต่อองค์กรของครูทั้งสิ้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า เมื่อผู้บริหารสถานศึกษา มีภาวะผู้นำทางวิชาการ ส่งเสริมให้ครูมีความก้าวหน้าในวิชาชีพเมื่อครูได้รับการยกย่อง จากหน่วยงานต่างๆ ครูก็จะเกิดความภาคภูมิใจ การเปิดโอกาสให้ครูได้มีส่วนร่วมและรู้สึกเป็นเจ้าของสถานศึกษาทำให้ครูเกิดความไว้วางใจเกิดความรัก ความศรัทธา เชื่อมั่นยอมรับ ทำให้เกิดความมุ่งมั่นที่จะทำงานเพื่อสถานศึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิระ เสมพิช (2551) ที่ศึกษาพบว่า เงื่อนไขที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกกลุ่มประสบการณ์สูงกว่าเกณฑ์ระดับชาติ เงื่อนไขแรกคือความรักและศรัทธาในองค์กร การที่ผู้บริหารให้ความสำคัญและให้อิสระแก่ครูทั้งในด้านความคิดและด้านการปฏิบัติงาน ส่งผลให้ครูตั้งใจปฏิบัติงาน ซึ่งส่งผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Miller

et al.(2010) ที่ศึกษาพบว่าภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาช่วยส่งเสริมบรรยากาศในการทำงานเพื่อความพึงพอใจของครูและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

4. ปัจจัยความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษามีอิทธิพลทางอ้อมต่อผล การทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐานของนักเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษานั้น เกี่ยวข้องกับครูผู้สอนโดยตรงมากกว่านักเรียน การพัฒนาให้สถานศึกษาเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ ต้องเริ่มพัฒนาที่ครูก่อน สอดคล้องกับแนวคิดของ วิจารณ์ พานิช (2555) และ สิทธิพร นิยมศรีสมศักดิ์ (2555) ที่เสนอแนวคิดว่าการพัฒนาสถานศึกษาให้เป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ ต้องเริ่มจากการพัฒนาครูให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้และงานวิจัยของ พรณี เทพสุตร (2556) ที่ศึกษาพบว่า การเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาที่พัฒนาองค์ความรู้ร่วมกับชุมชนนั้น ต้องเริ่มจากการพัฒนาบุคคลให้มีความรอบรู้ มีความเป็นผู้นำ ทำงานเป็นทีม มีแบบแผนทางความคิดเชิงระบบ สร้างวิสัยทัศน์ร่วมกัน ซึ่งจะทำให้บรรยากาศในองค์การ ทัศนคติในองค์การดีขึ้น เมื่อครูเป็นบุคคลที่รอบรู้ มีรูปแบบความคิด ทำให้ครูมีความรู้กว้างขวาง สามารถจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญได้เหมาะสมกับนักเรียน อันจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

5. ปัจจัยการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีอิทธิพลทางอ้อมผ่านความผูกพันต่อองค์การของครูไปยังผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐานของนักเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าครูยังมีความเข้าใจคลาดเคลื่อนและขาดทักษะในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การมุ่งให้นักเรียนมีผลการทดสอบสูง ครูส่วนใหญ่สอนโดยการนำข้อสอบเก่ามาฝึกให้นักเรียนทำบ่อยๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของ วันดี สมมิตร (2552) ที่ศึกษาผลกระทบของการสอบระดับชาติขึ้นพื้นฐานที่มีต่อพฤติกรรมการสอนของครูในเขตกรุงเทพมหานคร การวิจัยแบบผสม พบว่า ครูจัดทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติมตามแนวข้อสอบระดับชาติ เพิ่มเวลาเรียนหลังเลิกเรียนมากขึ้น มีพฤติกรรมการสอนแบบบรรยายเน้นการจำมากขึ้น โดยการให้นักเรียนฝึกจำ ฝึกทำข้อสอบบ่อยๆ มีการแนะนำให้นักเรียนทำข้อสอบระดับชาติย้อนหลังทุกปี

นำข้อสอบระดับชาติมาประยุกต์ใช้ในการออกข้อสอบระดับโรงเรียน มีการสอนแบบตัว เน้นการติวข้อสอบ และเมื่อต้องการพัฒนาให้ผลการทดสอบระดับชาติของโรงเรียนสูง จึงมีนโยบายจัดสอนเสริมพิเศษให้นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น ซึ่งเมื่อเน้นการติวข้อสอบมากเกินไป ก็จะขัดกับแนวทางการปฏิรูปการศึกษา เพราะครูไม่ได้สอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ แต่สอนโดยให้นักเรียนท่องจำข้อสอบให้ได้มากที่สุด ด้วยเหตุผลดังกล่าวส่งผลให้ปัจจัยการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของครูมีอิทธิพลทางอ้อมต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐานของนักเรียน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่าครูยังมีความเข้าใจคลาดเคลื่อนและขาดทักษะ เทคนิคและวิธีการเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จึงควรมีการจัดอบรมพัฒนาครูอย่างต่อเนื่อง ให้ครูได้เห็นวิธีการที่หลากหลายในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการนิเทศติดตามและประเมินการสอนจากต้นสังกัด และจากผู้บริหารอย่างสม่ำเสมอ เพื่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนและคุณภาพการสอนของครู

1.2 ผลการวิจัยครั้งนี้มีข้อน่าสังเกตว่า ปัจจัยทุกปัจจัยที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขึ้นพื้นฐานของนักเรียน ล้วนส่งอิทธิพลผ่านความผูกพันต่อองค์การของครู ผู้ที่เกี่ยวข้องจึงควรให้ความสำคัญโดยจัดอบรมให้ผู้บริหารมีความรู้ ความเข้าใจ มีพฤติกรรม และใช้วิธีการที่เหมาะสมในการสร้างเสริมให้ครูมีความผูกพันต่อองค์การ

1.3 ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่าความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา มีอิทธิพลทางตรงต่อความผูกพันต่อองค์การของครูและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้ที่เกี่ยวข้อง และหน่วยงานต้นสังกัด จึงควรจัดอบรมให้ผู้บริหารสถานศึกษา และครู ให้มีความรู้ ความเข้าใจ ที่ถูกต้อง มีทักษะเกี่ยวกับการพัฒนาสถานศึกษาให้เป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ และมีเกณฑ์การประเมินความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาที่ชัดเจน เพื่อพัฒนาไปสู่ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ Professional Learning Community

(PLC) ที่มีองค์การแห่งการเรียนรู้เป็นแนวคิดพื้นฐาน ซึ่งถูกกำหนดให้ใช้ในการบริหารจัดการโรงเรียนและกระบวนการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ในปีการศึกษา 2560

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาผลลึกในรายละเอียดถึงกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญวิธีการต่างๆ ว่ามีอิทธิพลทางตรงต่อผลการทดสอบหรือไม่อย่างไรวิธีการใดมีอิทธิพลสูงสุด

2.2 ควรนำการวิเคราะห์พระดำริมาใช้เพื่อศึกษาหาปัจจัยอื่นๆ ที่อาจมีอิทธิพลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน โดยเฉพาะปัจจัยที่เกี่ยวกับตัวนักเรียน ผู้ปกครอง ตัวข้อสอบ

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. 2551. **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

ดุจฤดี อ้วนคำ. 2553. “ความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนรู้ความสามารถของครูกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติของผู้เรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดเลย.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.

พรณี เทพสุตร. 2556. “รูปแบบองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเขต 10 ที่พัฒนาองค์ความรู้ร่วมกับชุมชน.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.

พีระ เสมพิช. 2551. “การศึกษากระบวนการบริหารที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผ่านเกณฑ์ระดับชาติ ทุกกลุ่มประสบการณ์ : กรณีศึกษาโรงเรียนอนุบาลพังงา.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต.

วันดี สมมิตร. 2552. “ผลกระทบของการสอบระดับชาติด้านพื้นฐานที่มีต่อพฤติกรรมการสอนของครูในเขตกรุงเทพมหานคร : การวิจัยแบบผสม.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิจารณ์ พานิช. 2555. **วิธีการสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21**. กรุงเทพฯ : ดิฉันดาพลัลิเคชั่น.

สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. 2559. คะแนนผลการสอบของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เขต 2. ตามบันทึกข้อตกลงว่าด้วยการขอใช้ประโยชน์จากผลคะแนนในการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน. กรุงเทพฯ : สทศ.

สิทธิพร นิยมศรีสมศักดิ์. 2555. “การพัฒนาโรงเรียนให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้.” **วารสารวิทยบริการ** 23, 1 : 17-30.

สุชีรา เลิศมณีรัตน์. 2557. “พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. 2552. ข้อเสนอการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ. 2552-2561). กรุงเทพฯ : פרקหวานกราฟฟิค.

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา. 2554. คู่มือการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสาม (พ.ศ. 2554-2558) ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานฉบับสถานศึกษา พ.ศ. 2554. กรุงเทพฯ : สมศ.

Christensen, G.J. 1995. “The Role of the Principal in Transforming Accelerated Schools : A Study Using the Critical Incident Technique To Identify Behaviors of Principals.” Doctoral Dissertation : Stanford University.

- Cotton F., and Ashley, B. 2003. **Instructional leadership proficiencies of Elementary**. Boston : Harvard Business school.
- Creswell, J. W. 2013. **Research Design : Qualitative, Quantitative and Mixed Methods Approaches**. (2nd edition). Thousand Oaks, CA : Sage publications.
- Diya Dou, Geert Devos and Martin Valcke. 2015. "Exploring the effects of principal leadership, School climate, teachers' psychological factors on teachers' job satisfaction and Organization commitment." **Social Sciences Gent University Journal Barcelona Spain** 15 : 8113-8121.
- Hair, J. et al. 2006. **Multivariate Data Analysis**. (6th edition) Upper Saddle River, NJ : Prentice-Hall.
- Miller R.J., et al. 2010. **Instructional Leadership: A Pathway to Teacher Collaboration and students' Achievement**. สืบค้นเมื่อวันที่ 18 สิงหาคม 2558. จาก <https://pdfs.semanticScholar.org/1131>
- Prytula, M., Noonan, B., Hellsten, L. 2013. "Toward Instructional Leadership : Principals' Perceptions of Large – Scale Assessment in Schools." **Canadian Journal of Educational Administration and Policy** 3,12 : 237-244.
- Sarah Basu. 2016. "Professional Commitment and Job Satisfaction among Secondary School Teacher." **Journal of Education and Applied Social Sciences** 7, 3 : 255-259.
- Senge, P. M. 1990. **The fifth discipline : The art and practice of the learning Organization**. New York : Doubleday.
- Steers, R. M., Mowday, R. T., & Porter, L. W. 1979. "The measurement of Organizational commitment." **Journal of Vocational Behavior** 14: 224-247.

ปาริชาติ เวเบอร์

สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา และระดับปริญญาตรี การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา
ปัจจุบันกำลังศึกษาในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภารดี อนันต์นาวี

สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา และระดับปริญญาโท การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา
ปัจจุบันดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ หัวหน้าภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา